

vindur, og alt frá regni til turt veður og bláan himmal. Bæði hendan lötan og sjálvar myndirnar eru góð og gullverð minnir, eins sum allur dagurin, heilt fra byrjan til enda. Vit hava longu brúkt nógvar tímar at blaða tær ígjøgnum.

Vit hava bæði altíð ynskt eitt stórt brúðleyp, og hildu vit ikki, at vit skuldu avmarka tað við at bjóða, av tí tá er skjótt at gloyma onkran. Orsøkin vit ikki valdu vælkomst var, tí vit fegin ynsktu at vita hvussu nóg og hvørji komu. Hetta gjørdist orsøkin at vit valdu tilmelding og høvdu umleið 200 fólk meldað seg til. Tað er stuttligt at síggja hvørji hava hug at verða við at hátíðarhalda dagin saman við okkum – av tí at tað altíð vilja vera nøkur, sum ein ikki ímyndaði sær fóru at tilmelda seg, ið yvirraska og øvugt.

Bárður og Erla greiða frá: Bárður:

Eg havi altíð havt tann hugburð, at eg sum brúðgómur, átti at verið í føroyskum klæðum. Tað er okkurt serligt við tí. Einasti trupulleikin var, at eg ikki sjálvur eigi búnan enn. So skjótt, vit høvdu avgjørt nær stóri dagurin skuldi verða, fór eg í holt við at kanna møguleikarnar. Eg fekk lænt alt uttan skógvar frá einum systkinabarni, men eftir sum at vit eru bústødd niðri, varð tað eitt sindur trupult at vita um støddirnar passaðu. Skógvarnar hugsaði eg ikki um beinanvegin.

Vegna arbeiði niðri, so kom eg ikki heim til Føroyar fyrr enn 05

August. Fyrsta dagin fekk eg so endiliga roynt klæðini, sum eg hevði fingið fatur á. Tey vóru alt ov stór, og tey kundu jú ikki seymast til, tí eg ikki átti tey sjálvur. So aftur at leita. Ikki fyrr enn eina viku áðrenn sjálvst brúðleypid, funnu vit ein búna, sum ein familjulimur í verfamiljuni átti – hvíti vesturin var við, og tað sat sum stoypt. Eftir hetta kom eg í tankar um, at skógvarnir jú eisini skuldu finnast. Nú vóru góð ráð dýr. Leitingin fór í gongd aftur, og skógvarnar funnu vit úti á Nesi. Eitt sum fær okkum at smílast og halda hetta er eitt stuttligt minni, er tí at sjálvur tók eg hetta sera lætt, ja kanska alt, alt ov lætt spyrst tú onkran í mínari familju. Ongin nevndur, ongin gloymdur – haha.

Tað besta við degnum var, at hoyra Erlu siga ja í kirkjunni! Vit halda eisini bæði, at lötan inn eftir kirkjugólvinum var sera rørandi, og ikki minst tá vit góvu hvørjum øðrum okkara ja!

Erla:

Eg keypti mín brúðarkjóra frá 'Nikolai brudekjoler'. Í Danmark viðmæla tey, at man bíleggur sín brúðarkjóra í sera góðari tíð, tvs. minst 6 mánaðar áðrenn brúðardagin. Hetta gjørdi meg nervøsa, tí eg hevði bert 8 vikur. Eg tók eina góða vinkonu við mær og eftir 2 tímar og eini 10 kjólar, so var kjólin funnin. Eg fekk møguleika at "keypa hann av akslatrænum", so eg fekk hann við beinanveg. Eg var sera væl nøgd, tí tað var akkurát

kjólin, sum eg altíð hevði ímyndað mær, at eg skuldi giftast í. Sjálvur brúðleypsdagin, hevði Rannveig Gregersen Hansen gjørt mítt hár, Heidi Nolsøe Samuelson hevði sminkað mær og Janjira L. Gaardbo hevði gjørt mínar negl. Eg var sera væl nøgd við úrslitini og allar triggjar eru sera dugnaligar, so úrslitið bleiv eisini hareftir. Eisini var eg sera glað fyri mína brúðarbukett, ið Blómuhandilin Flora í Klasvík, eigur æruna av.

Brúðarferðin

Áðrenn brúðleypsavgerðin var tikin, høvdu vit longu bílagt ferð til Berlin. Av tí sama vóru ikki pengar til enn eina ferð eftir brúðleypid.

Bert tveir dagar eftir vit vóru gift, fleyg maðurin aftur til dk, og visti at eg kom seks dagar seinni. Tað sum hann ikki visti var, at eg hevði frammskundað mína flogferð. Tá hann kom úr arbeiði tann dagin, hevði eg dekað borð, gjørt døgverða og dessert omaná. Hetta gjørdi, at vit fingur nakrar góðar og avslappandi dagar í Keyptmannahavn, áðrenn skúla-resið byrjaði aftur. Tað hevur sera stóran áhuga fyri okkum bæði, at ferðast, so har er eingin ivi í, at tað eru nógvar ferðir fyri framman.

Góð ráð:

Njótið dagarnar fram til brúðleypid og njótið dagin, tí hann gongur nóg skjótari, enn ein heldur. Sjálvi eru vit eisini sera glað fyri at vit valdu at raðfesta video- og fotograf. "Øvelse gør mester" Hóast man altíð kann finna okkurt at peika á, so var dagurin einki minni enn fantastiskur. Vit høvdu als ikki vilja broytt nakað. Vit eru eisini glað fyri, at vit valdu Eybii myndir. Hann byrjaði at taka myndir tíðliga á morgni, tá eg (Erla) bleiv pyntað, til víglsuna, brúðarmyndir bæði innan- og uttandura, móttøkuni, og til veitsluna. Vit eru sera glað fyri at vit raðfestu góða myndatøku, so vit hava tað til minnis um dagin framyvir, eins og við videografinum

FRÁ HEIMASÍÐUNI
BRUDLEYP.FO
Í NÆSTUM KANST TÚ LESA ALT UM
BRUDLEYP Í FØROYUM Á IN.FO, TÁ IÐ
BRUDLEYP.FO VERÐUR LAGT Á IN.FO!